

ÁDVENT ELŐTT

Testvéreim, hamarosan itt van az adventi időszak. Ez az időszak arra szolgál, hogy felkészüljünk az Isten Fiának megszületése ünnepére. Tudjuk, hogy az advent a várakozás ideje. Ezért ebben az időszakban, magunkba is kell néznünk. Megszabadulni azoktól, amik gátolják, nehezítik az ünneplésünket. Ezért nézzünk meg néhány kérdést.

1. Mitől akar megszabadulni az ember?

Az átlagember ilyen: előbb a legközvetlenebbül kínzó szenvedésektől akar szabadulni. A szabadulási vágy egyik oldala: elhárítani a közvetlenül kellemetlen érzéki behatásokat: bántottság, betegség, fázás, éhezés, lakástalanság, majd egyre inkább be akarja biztosítani magát ezeknek a váratlan bekövetkezése ellen. Ezért tartalékokat is gyűjt, hogy a jövőben ne érhessék ilyen kellemetlen hatások. E vágnak a másik oldala: egyre kielégültebben, egyre több evilági örömben él.

Mitől akar még szabadulni?

Az alulértéymesüléstől, mindenfajta kudarctól és sikertelenségtől, a magára maradottságtól, a szeretetlenségtől.

Hogyan akar ezektől szabadulni?

Általában anyagi eszközök előteremtésével és bevételével. Az elnyomástól meg fegyverrel. Igaz, egyesek a lelkiismeret-furdalástól is meg akarnak szabadulni.

Tegyünk fel néhány kérdést:

Ténylegesen mitől akarok megszabadulni?

Milyen nyomasztó egzisztenciális terheim vannak?

Megteszek-e mindent a fölösleges terhek levetésére?

2. Mitől szabadít meg Jézus?

Az előbbi csoport naiv és materiális módon akar boldog lenni. Minden szabadulása mögött ott dübörög az önzés. Addig jogosan, amíg az életbemaradást szolgálja, s akkor már jogtalanul, ha saját tovább gyarapodása érdekében a másiktól való elvevést is jelenti.

Mivel az ilyen önző ember soha sem lesz igazán és tartósan boldog, ráadásul ez az önzés nem összekapcsolja, hanem inkább szembeállítja az embereket egymással. Ezért Jézus ettől az önzéstől jött megszabadítani minket.

Meg akar minket tanítani a Szentháromság életére: a személyeket összekapcsoló és egymást gazdagító boldogságra. A szeretet nagyszerűségére, tartósan boldogító voltára csak úgy tud megtanítani bennünket, ha kiragad, ha megszabadít az evilág fiainak az önzéséből. Ki akar ragadni a magunknak-élésből, hogy áthelyezzen a másikon-élésbe. Megszabadít az erőszakos elvevéstől, hogy megtanítsa a szívből ajándékozásra.

Kiszabadít az önközpontú harácsolásból és beteges önigenlésből, hogy megtanítsa a másik gazdagítására. Megtanít a másik szolgálatára. Kiszabadít a rövid távú boldogságkereséséből, hogy megtanítsa a hosszú távú, az időt nem ismerő boldogságra.

Kérdezzük meg magunktól:

Eddig már mi mindentől tudott megszabadítani Jézus?

Látszik-e rajtam ez a megváltottság?

3. Mitől nem szabadított meg Jézus?

Nem volt hajlandó a zsidók számára felszabadító lenni a római megszállás alól. Nem jött politikai megszabadítónak. Megszabadítónak jött, de nem hatalmi eszközökkel. Hanem mivel? Azáltal, hogy az egyes embert úgy nyeri meg a szeretet számára, hogy azáltal tanulja meg a szeretetet az ember, ha egy másik embert is megtanít erre a szeretetre. Jézus elindította a szeretet olyan láncreakcióját, amely lehetőséggel rendelkezik az egész Föld népének összekapcsolására. Csak azokon akad el ez a láncreakció, akik nem hagyják magukat Jézus segítségével megszabadítani. Jézus meg tudná szabadítani az egész Föld népét, ha az egyes ember megszabadított lenne.

Kérdezzük meg magunktól:

Mitől nem jött Jézus megszabadítani?

Milyen egyéni szenvedésektől nem akart megszabadítani?

Ennek megválaszolására három csoportot állítunk fel:

1. szenvedések
2. áldozatok
3. keresztek

Az első csoportba tartoznak azok a szenvedések, amelyekről senki sem tehet: pl. az időjárás okozta katasztrófák, betegségek..., vagy amelyekről a gonosz emberek tehetnek, pl. erőszak okozta szenvedések.

A második csoportba a szeretetért hozott áldozatok tartoznak: ezeket éppen mi vállaljuk a szeretet által. Nem lehet úgy szeretnünk, hogy ennek érdekében le ne győzzük ösztönös vágyainkat.

A harmadik csoportba a keresztek tartoznak, amelyeket szeretetünkért, vagyis Jézushoz tartozásunkért kapunk azoktól, akik helytelenítik a szeretet életét egyénileg is és közösségileg is.

Most már világosabban beszélhetünk.

Jézus nem jött megszabadítani az első csoport első felét: ti. azoktól a szenvedésektől, amelynek okai rajtunk kívül állnak. De igenis meg akar szabadítani az első csoport második felétől: azoktól szenvedésektől, melynek vagy mi, vagy mások önzésének, bűneinek következményei. Ugyanakkor nem jött megszabadítani a második csoporttól: az áldozatoktól: Sőt azt kívánja, hogy a szeretetért ezeket szívesen vállaljuk. Végül, bár nem akarja, de nem tud megszabadítani a harmadik csoporttól, a másoktól kapott keresztektől. Példájával is mutatja, hogy ha ezek nem kikerülhetők, akkor ne ijedjünk meg ezek vállalásától, mert a szeretet élete eme keresztekénél sokszorosan többet ér! Ezek a keresztek majd akkor szűnnek meg, ha már mindenkit Jézus tanítványává tettünk.

És még mitől nem jött megszabadítani Jézus?

Attól a képzelt állapottól, miszerint mi az áteredő bűn miatt Istentől elszakítottak lennénk. Mintha számunkra ezáltal bezárult volna a mennyország ajtaja, és Jézus megszabadítása nélkül csak poklot érdemelnénk.

Ettől azért nem jött megszabadítani, mert sem ilyen Isten, sem ilyen állapot nincsen.

A Szeretet Isten a bűnbánót mindig szívére öleli: Jézus előtt is, Jézus után is.

Kérdezzük meg:

Néha vajon nem olyan megszabadításra biztatom Jézust, amit Ő nem akart? Nem fogom rá másokra a szenvedéseimet, amelyeket bűneim okoznak? Csak a könnyen kivitelezhető esetekben szeretek, vagy akkor is, ha jelentős áldozattal jár? Keresztektől szabadulni akarásom miatt nem építem le szeretetemet? Mások okozta szenvedéseimet nem fogom-e rá Istenre? Jézus halálát nem olyan szabadításnak gondolom-e, amely helyettem már mindent elvégzett?

4. Miért hiteles Jézus szabadítása?

Két okból. Egyrészt azért, mert olyan mondja el önzéstől megszabadítottságom, vagyis boldogságom útját, aki ennek az útnak a végén, a beteljesülést is látja. Nem kétes értékű ötletet ad megszabadítás címén, hanem biztos, kipróbált, végigjárt és egészbe látott utat mutat.

Másrészt azért, ha nem is a megtestesült Fiúisten mondaná és biztatna az önzéstől szabadult szeretet életére, magunk is belátjuk ennek igazát, sőt kipróbálva meggyőződhetünk róla, hogy ez igazán embernek való, ez a boldogító.

Legfeljebb súlyos és hosszantartó keresztek esetén bizonytalankodhatnánk el, hogy van-e értelme, de akkor is érezzük lelkiismeretünk nyugalmát és tudjuk, hogy csak így lehetünk igaz emberek.

Kérdezzünk:

Csak az Isten szava miatt hiszek a szeretet boldogításában, vagy emberi tapasztalataim is ezt igazolják?

Imádkozzunk:

Uram szabadíts meg önmagamba esetségemtől és tágíts ki egészen a Te szereteted nagyszerűségéig!

[Mlecsenkov Angel, 2014]